

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1789

гр. София, 16.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в закрито заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

като разгледа дело номер **9437** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.19ж, ал.2 във вр. с чл.126 – 256 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по искова молба на сдружение „Информа“ срещу Агенция по заетостта (АЗ), за осъждането ѝ да заплати сумата 101 362,50 лева, представляваща неплатено възнаграждение по административен договор (споразумение) № ДОб-2-537#2/09.03.2017 година, ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното ѝ плащане. С решение № 348/12.01.2024г. АЗ е осъдена на основание чл.79, ал.1 от Закона за задълженията и договорите да заплати на ищеца претендираната сума, както и сумата 4650 (четири хиляди шестстотин и петдесет) лева - разноски по делото.

В частта относно последните е поискано изменение на решението с молба от процесуалния представител на ответника, постъпила на 30.01.2024г. Страната намира, че не са представени доказателства за заплащане на хонорара за адвокат в размер на 4600 лв. и поради това тази сума не следва да бъде присъждана. С молба от 13.02.2024г. ищецът е изразил становище за неоснователност на искането.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, съдът в настоящия състав намира, че искането е допустимо, като направено от активно легитимирана страна в срока по чл.248, ал.1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Както е посочено в мотивите на решението относно разноските, заплащането на сумата 4600лв. е видно от отбелязването в представения договор за правна защита и съдействие от 18.07.2022г. и платежно нареждане от 19.07.2022г., приложено на л.27 в кориците на гр. д. № 8248/2022г. на Софийски градски съд. Изрично е посочена в нареждането дата на неговото изпълнение: 19.07.2022г. Неотнормими са доводите, че заплащането на държавната такса било заверено от счетоводството на съда; доколкото

страни по плащането на адвокатския хонорар са пълномощникът на съответната страна по делото и последната, дори да се приеме, представеното писмено доказателство за банков превод на хонорара се нуждае от допълнително потвърждение, то изявлението за направено плащане само по себе си е такова потвърждение.

Прието е в т.1 от Тълкувателно решение № 6/06.11.2013 г. по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК на Върховния касационен съд, че съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението; в договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Разяснено е в мотивите, че: „Само, когато е доказано извършването на разноси в производството, те могат да се присъдят по правилата на чл. 78 ГПК. Ето защо, в договора за правна помощ следва да бъде указан вида на плащане, освен когато по силата на нормативен акт е задължително заплащането да се осъществи по определен начин - например по банков път. Тогава, както и в случаите, при които е договорено такова заплащане, то следва да бъде документално установено със съответните банкови документи, удостоверяващи плащането“. Ето защо, при наличен банков документ за плащането, същото е доказано.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането, направено с молба от 30.01.2024г. от Агенцията по заетостта, за изменение на решение № 348/12.01.2024г. по адм. д. № 9437/2023г. на Административен съд София град, Второ отделение, 32 състав, в частта за разноските.

Определението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: